

disputants-חולקים ♦ ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	statement-מימרא ■ ⚡ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ראיה-proof ■
מקרא-key:	

זבחים-טבול יום		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב
לרבנן היכא שריף להו?													קו.
היכן נשרפין? לצפון ירושלים חוץ לשלש מחנות	כדתניא: [ת"ק]												קו.
אבית הדשן נשרפין.	רבי יוסי הגלילי:												קו.
מאן תנא דפליג עליה דר' יוסי הגלילי? ר' אליעזר בן יעקב היא	רבא:												קו.
(ויקרא ד) על שפך הדשן ישרף - שיהא שם דשן	דתניא: [ת"ק]												קו.
שיהא מקומו משופך.	רבי אליעזר בן יעקב:												קו.
דילמא במקומו משופך פליגי.	אמר ליה אביי:												קו.
השורף מטמא בגדים, ולא המצית את האור מטמא בגדים, ולא המסדר את המערכה מטמא בגדים, ואיזהו השורף? המסייע בשעת שריפה, יכול אף משנעשו אפר מטמא בגדים? תלמוד לומר: אותם, אותם מטמאין בגדים, ומשנעשין אפר אין מטמאין בגדים	תנו רבנן: [ת"ק]												קו.
אותם מטמאין בגדים, ניתך הבשר אין מטמאין בגדים.	רבי שמעון:												קו.
מאי בנייהו?													קו.
איכא בנייהו דשויהה הרוכא.	רבא:												קו.
הדרן עלך טבול יום													

זבחים-השוחט והמעלה		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
השוחט והמעלה בחוץ - חייב על השחיטה וחייב על העלאה	[רבנן]										■
שחט בפנים והעלה בחוץ - חייב. שחט בחוץ והעלה בחוץ - פטור, שלא העלה אלא דבר פסול	רבי יוסי הגלילי:										■
אף השוחט בפנים ומעלה בחוץ, כיון שהוציאו פסלו.	אמרו לו: [רבנן]										◇
הטמא שאכל בין קדש טמא בין קדש טהור - חייב	[רבנן]										■
טמא שאכל טהור - חייב, וטמא שאכל טמא - פטור, שלא אכל אלא דבר טמא	רבי יוסי הגלילי:										■
אף טמא שאכל את הטהור, כיון שנגע בו טמאווה.	אמרו לו: [רבנן]										◇
וטהור שאכל טמא - פטור, שאינו חייב אלא על טומאת הגוף.											■
בשלמא העלה, כתיב עונש וכתיב אזהרה, עונש - דכתיב: (ויקרא יז) ואל פתח אהל מועד לא הביאו, אזהרה - דכתיב: (דברים יב) השמר לך פן תעלה עולותיך, וכי הא דא"ר אבין א"ר אלעזר:											◇
כל מקום שנאמר השמר פן ואל - אינו אלא לא תעשה	[רבי אבין א"ר אלעזר]										! ◇
אלא שחיטה, בשלמא עונש - דכתיב: (ויקרא יז) ואל פתח אהל מועד לא הביאו, אלא אזהרה מנלן?											◇
אמר קרא: (ויקרא יז) ולא יבחו עוד את זבחיםם לשעירים.											! ◇
האי מיבעי - ליה לכדר"א											◇
מנין לזובח בהמה למרקוליס שהוא חייב? דכתיב: ולא יבחו עוד את זבחיםם, אם אינו ענין לכדרכה, דכתיב: (דברים יב) איכה יעבדו, תנהו ענין לשלא כדרכה	דאמר ר"א:										◇
קרי ביה ולא יבחו וקרי ביה ולא עוד.	רבה:										! ◇
אכתי מיבעי ליה לכדתניא:											◇
עד כאן הוא מדבר בקדשים שהקדישן בשעת איסור הבמות והקריבן בשעת איסור הבמות, שהרי עונשן אמור: (ויקרא יז) ואל פתח אהל מועד, אזהרה מנין - דכתיב: (דברים יב) השמר לך פן תעלה עולותיך, ק"ו, ומה במקום שלא ענש הזהיר, מקום שענש אינו דין שהזהיר.	[דתניא]										◇
א"כ, לא יאמר לאו בחלב ותיתי ק"ו מנבילה, מה נבילה שלא ענש הזהיר, חלב שענש אינו דין שהזהיר	רבינא לאביי:										◇
אתא לקמיה דרבא											○
מנבלה נמי לא אתיא, דאיכא למיפרך: מה לנבלה שכן מטמא.	א"ל: [רבא]										! ◇
משרצים טמאין	[רבינא]										◇
מה לשרצים טמאין שמתמאין.	[רבא]										! ◇
משרצים טהורים	[רבינא]										◇
מה לשרצים טהורים שאיסורן במשהו.	[רבא]										! ◇
מערלה וכלאי הכרם	[רבינא]										◇
מה לערלה וכלאי הכרם שכן אסורין בהנאה.	[רבא]										! ◇
משביעית	[רבינא]										◇
מה לשביעית שכן תופסת דמיה.	[רבא]										! ◇
מתרומה	[רבינא]										◇
שכן לא הותר מכללה.	[רבא]										! ◇
מכולהו נמי, שכן לא הותרו מכללן.	[רבא]										! ◇
אי קשיא לי הא קשיא לי	רבא:										◇
פסח ומילה מצות עשה	הא דתנן:										! ◇

תיתי בק"ו ממותיר, מה מותר שלא ענש הזהיר, פסח ומילה שענש אינו דין שהזהיר							ז	◇	קו:
אמריתה לשמעתיא קמיה דרב כהנא	רב אשי:						o		קו:
ממותיר לא אתיא, דאיכא למיפרך: מה למותר שכן אין לו תקנה, תאמר בפסח שיש לו תקנה.	ואמר לי: [רב כהנא]						!	◇	קו:
וכי מזהירין מן הדין? אפילו למ"ד עונשין מן הדין, אין מזהירין מן הדין							ז	◇	קו:
אלא כדרבי יוחנן							!		קו:
אתיא הבאה הבאה, מה להלן לא ענש אא"כ הזהיר, אף כאן לא ענש אא"כ הזהיר.	דאמר: [רבי יוחנן]						■ !	◇	קו: